

Til § 43

Bestemmelsens stk. 2 og 4 svarer til boligydelseslovens § 21, stk. 3 og 4. Stk. 3 er nyt og tager sigte på den situation, at der for perioden mellem ansøgningstidspunktet og tilkendelsestidspunktet for pension efterfølgende udbetales boligydelse.

Til § 44

Bestemmelsen er ny.

I både boligydelses- og boligsikringsloven gælder, at den for meget udbetalte ydelse skal tilbagebetales, når modtageren har tilsidesat sin oplysningspligt, det vil sige modtaget ydelser med urette.

Der er i dag hverken hjemmel i boligydelses- eller boligsikringsloven til at eftergive for meget udbetalt ydelse. Dog har flere tilfælde været forelagt boligstyrelsen, hvor det ikke forekom rimeligt at vedblive at forfølge en boligsikringsmodtager for boligsikringskrav helt tilbage til 1974, uagtet at boligsikringsmodtageren ikke havde eller ville få økonomisk mulighed for at tilbagebetale boligsikringen.

Kommunalbestyrelsen skal principielt rejse tilbagebetalingskrav over for en ydelsesmodtager, uanset om denne på tidspunktet for kravets fremsættelse måtte have økonomisk mulighed for at foretage tilbagebetaling. Den enkelte kommunalbestyrelse kan efter omstændighederne stille sagen vedrørende tilbagebetalingskravet i bero og, såfremt kravet efter en årrække måtte anses for uerholdeligt, opgive kravet.

Det foreslås herefter, at der skaffes hjemmel til at eftergive krav i de tilfælde, hvor kommunen skønner, at der ikke inden for en rimelig periode er mulighed for at få honoreret tilbagebetalingskravet.

Denne regel vil betyde en administrativ lettelse og samtidig en lettelse for ydelsesmodtagere, der ikke hele livet vil blive forfulgt af et tilbagebetalingskrav.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til boligydelseslovens § 25.

Til § 46

Bestemmelsen svarer til boligydelseslovens § 26.

Til § 47

Bestemmelsen svarer til § 77 i lov om boligbyggeri.

Til § 48

Bestemmelsen svarer til § 78 i lov om boligbyggeri, idet det dog foreslås, at det kommer til at fremgå af lovteksten, at kommunalbestyrelsen kan afslå ansøgninger om lån, når ansøgeren ikke har afviklet gæld på tidligere beboerindskudslån. Forslaget er en præcisering af hidtidig praksis vedrørende forståelsen af, om »lånsøger har behov for lånet efter en samlet vurdering af hans økonomiske og personlige forhold«, jfr. boligstyrelsens cirkulære om støtte til betaling af beboerindskud i almennyttigt boligbyggeri m. v. af 24. marts 1980, pkt. 15.

Til § 49

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 79.

For dels at bringe indkomstkriteriet i boligbyggeriloven i overensstemmelse med de kriterier, der anvendes i boligsikrings- og boligydelsesloven, og dels for at lette udlejningen af almennyttigt boligbyggeri har det været overvejet at ændre den i boligbyggerilovens § 79 fastsatte indkomstgrænse, således at berettigelsen til lån gøres afhængig af, at husstandsindkomsten ikke overstiger indkomstgrænsen for stigningen i egenbetalingen som fastsat i boligydelseslovens § 27, stk. 1, nr. 7, jfr. stk. 4. For lån til enkeltværelser var det overvejet, at indkomstgrænsen skulle udgøre halvdelen heraf.

I 1981 udgør den i § 79 fastsatte indkomstgrænse 60.235 kr. og 31.982 kr. for henholdsvis lejligheder og enkeltværelser. Ved den overvejede ændring af indkomstkriteriet ville grænsen i 1981 være på 74.500 kr. og 37.250 kr. for henholdsvis lejligheder og enkeltværelser.

Imidlertid skønnes en sådan ændring at ændring at kunne medføre en stigning på 10–15 mill. kr. årligt i de statslige udgifter og 5–7 mill. kr. i de kommunale udgifter, hvorfor der ikke fremsættes forslag herom.

Til § 50

Bestemmelsen svarer til den foreslåede § 78, stk. 3, i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, hvortil der henvises.

Til § 51

Bestemmelsen svarer til boligbyggerilovens § 80.

Til § 52